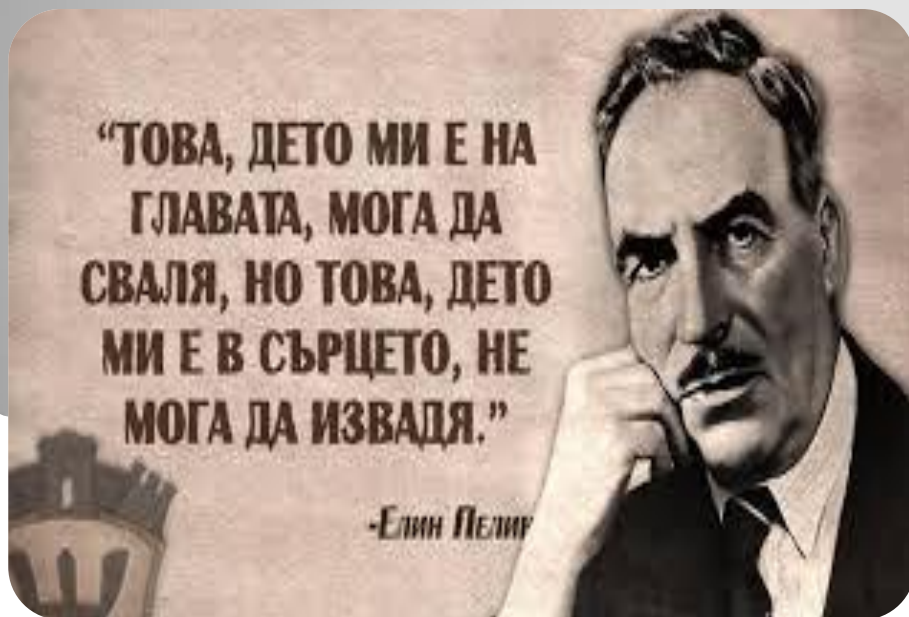
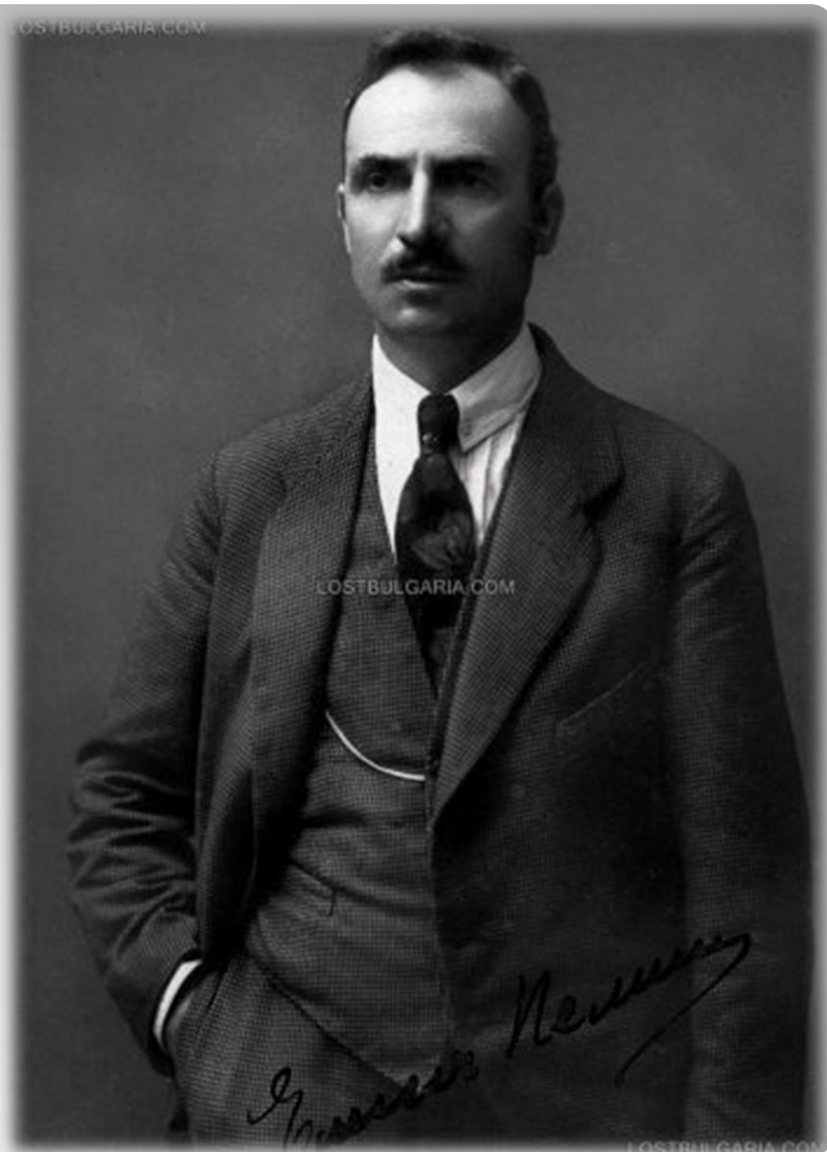

Елин Пелин, пеецът на българското село

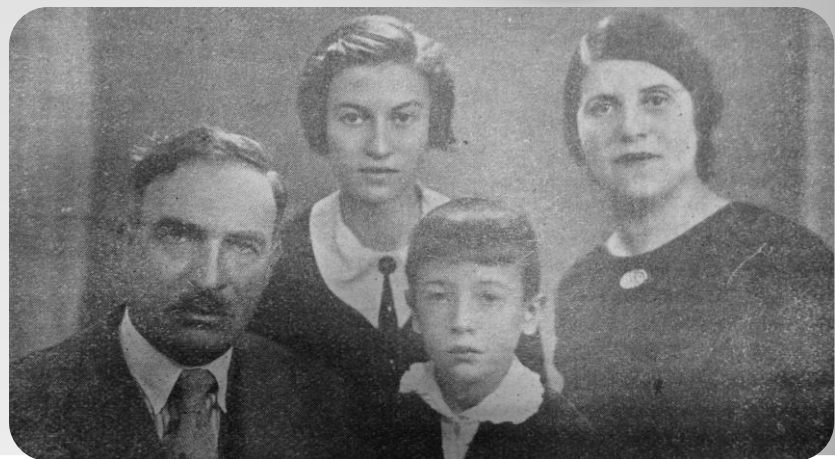
Изработил: Христомир Пиронков, 10 б клас

18 юли е рождената дата на един от най-големите български творци. През 1877 година, в село Байлово се ражда малко момче, което в годините ще се открие като майстор на разказа, като виден културовед и като един от онези значими съзидатели, които обръщат голямо внимание на българското село. Името му е Димитър Стоянов, но в обществото той остава известен с псевдонима си – Елин Пелин.

Бъдещият писател отраства в семейството на Йото Варджията – мъж с всестранни таланти.

Бащата се занимава предимно със земеделие, но също е зидар, дърводелец, а често се случва да поправя и коли. Раждат му се цели 11 деца, като Димитър е най-малкият от всички.

Димитър е старателен ученик. Завършва основно училище, а по-късно и прогимназия. Интересът му към литературата обаче никога не престава. В годините се запознава отблизо с достиженията на българските и руските автори, тъй като те са сравнително достъпни. След края на прогимназиалния курс Елин Пелин започва работа. Става даскал в родното село, като междуременно прави опит да влезе в художественото училище в столицата. Освен четенето, Димитър също много обича и да рисува. След провала по време на кандидатстването, той отново се връща в Байлово, където вече активно започва да се занимава с писане.

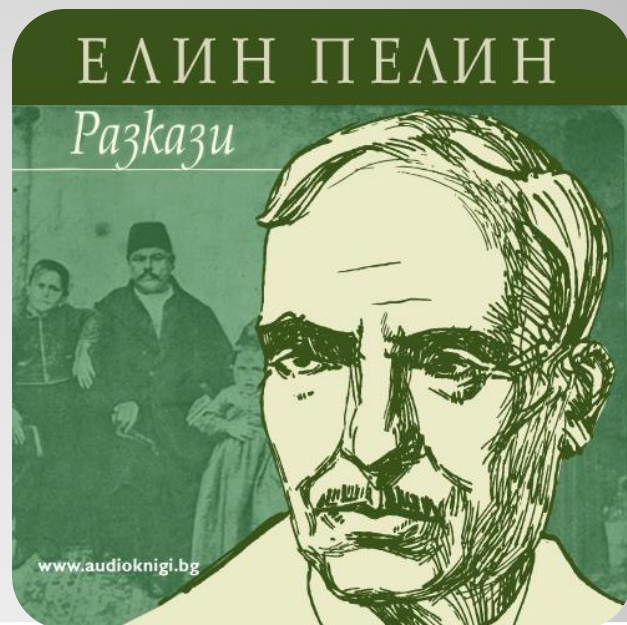
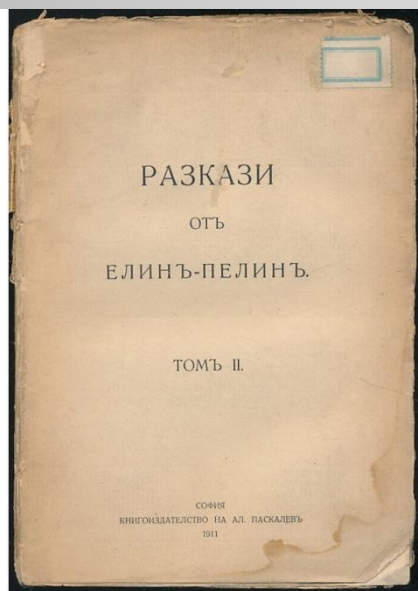

В края на XIX век, след като оставя зад гърба си няколко творби, писателят заминава за София.

Там веднага се сблъсква с обстановката в големия, бурно развиващ се град. Финансовото му положение е изключително тежко. Творецът едва свързва двата края. Въпреки трудната ситуация обаче, талантът му е забелязан и младият автор създава контакти с важни обществени личности. Един от тях е известният професор Иван Шишманов, който му помага да си намери работа. Младините на писателя са изключително динамични и изпълнени с приключения. В началото на XX в., след кратка работа като библиотекар.

Първите разкази от „зрелия“ период на Елин Пелин са „Ветрената мелница“, „Напаст божия“, „Андрешко“ и др. Много от тези по-сериозни творби са обвързани с трагизъм. Един от характерните персонажи е този на селския даскал, чиято тежка участ често е рисувана от перото на автора. Въпреки мрачните събития които описва, в разказите му винаги се намира местенце и за чистата красота на природата.

Първите разкази

Обект на писанията на Елин Пелин става рухването на патриархалното общество в името на новите прогресивни идеи на века. Тези събития са описани най-добре в повестта „Гераците“.

Годините на войните малко изменят и стила на самия автор. По време на Първата световна война в творчеството му като ценност заляга патриотизмът. Именно тогава е издаден сборникът „Китка за юнака“.

В последвалите години пък от печат излизат стихотворения и фейлетони, очерци, поеми и басни. С името на Елин Пелин се свързват и някои от най-прекрасните детско-юношески произведения. Едва ли има някой, който да не знае за „Ян Бибиян“, или пък за „Кумчо Вълчо и Кума Лиса“. Произведенията на писателя са известни не само в родината. Те са превеждани на около 40 езика и четени в много други страни.

До 1944 година освен като писател, Елин Пелин продължава да работи в Къщата музей на Иван Вазов. След преврата на 9 септември същата година, един комунистически деец прави опит за убийството на писателя. Той обаче се припознава и вместо него убива редактора на вестник „Българан“ Борис Руменов. Въпреки популярността си, творецът е принуден да търпи големи лишения. В материално отношение той никога не става заможен.

**БЛАГОДАРЯ ЗА
ВНИМАНИЕТО !**

